

بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش از کارکردها، جایگاه و اهمیت ورزش با رویکرد توسعه ورزش

محمد جعفری نسب^۱، محمدرضا معین فرد^۲، پروین شوشی نسب^۳، جواد فسنگری^{۴*}

تاریخ تصویب: ۹۹/۰۲/۲۰

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۰۳

چکیده

هدف تحقیق حاضر بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش از کارکردها، جایگاه و اهمیت ورزش با رویکرد توسعه ورزش (مقایسه وضعیت موجود و مطلوب) می‌باشد. روش این تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی بود که به شکل میدانی انجام گرفته است. جامعه آماری شامل کلیه مسئولان وزارت ورزش و جوانان کشور، مربیان، ورزشکاران نخبه، متخصصین کشور، مدیران باشگاه‌های خصوصی و دولتی و مدیران عالی فدراسیون‌های ورزشی کشور بودند. روش نمونه‌گیری نیز به صورت هدفمند بود. ابزار پژوهش، پرسشنامه استاندارد کولار (۲۰۰۳) و الدوساری (۲۰۰۴) بود که پس از ترجمه و بومی‌سازی، تأیید روایی صوری و محتوایی (توسط اساتید و متخصصین حوزه مدیریت ورزشی)، تعیین روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی و تعیین پایایی ($\alpha=0/86$) مورد استفاده قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون ویلکاکسون، کلموگروف اسمیرنوف و یومن ویتنی استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که دیدگاه مدیران ورزش کشور در مورد کارکرد ورزش‌های همگامی، قهرمانی و حرفه‌ای بالاتر از میانگین نظری جامعه قرار داشت. مدیران به ورزش عمومی و همگانی رتبه سوم، ورزش قهرمانی رتبه دوم و به ورزش حرفه‌ای رتبه اول را دادند. در حالی که بررسی‌ها نشان داد در وضعیت مطلوب ورزش همگانی دارای رتبه اول، ورزش قهرمانی رتبه دوم و ورزش حرفه‌ای رتبه سوم را دارا می‌باشد و بین دیدگاه مدیران و متخصصان از نظر اهمیت ورزش‌های همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای تفاوت معناداری وجود ندارد. بر اساس نتایج این تحقیق، توجه مسئولان ورزشی کشور در وهله اول باید به ورزش عمومی و همگانی باشد و بودجه و امکانات لازم را به این قسمت از ورزش اختصاص دهند چرا که ورزش همگانی پایه و بنایی برای توسعه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای می‌باشد.

کلید واژه‌ها: توسعه ورزش، کارکرد ورزش، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی، ورزش حرفه‌ای.

Email: mohammadjafarinasab@yahoo.com

Email: moeinfard@yahoo.com

Email: pshooshinasab@gmail.com

Email: j.fesanghary68@gmail.com

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه حکیم سبزواری، ایران

۲. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشکده‌ی علوم ورزشی، دانشگاه حکیم

سبزواری، ایران

۳. استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده‌ی علوم ورزشی، دانشگاه حکیم

سبزواری، ایران

۴. دکترای مدیریت ورزشی دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران *

مقدمه

ارگان‌های حاکم بر ورزش در کشورهای مختلف جهان از دو مسئولیت اصلی در زمینه ورزش برخوردار هستند. مسئولیت اول توسعه ورزش^۱ و دوم توسعه تعالی^۲ در ورزش. تفسیر توسعه ورزش، اولین گام در طراحی سیاست ورزش هر کشوری است (برگ و همکاران^۳، ۲۰۱۸: ۴۳۲). توسعه ورزش به سیاست‌ها، فرآیندها و اقداماتی گفته می‌شود که از ترکیب آنها تلاش می‌شود فرصت‌ها و تجارب ورزشی برای همه افراد جامعه به‌وجود آید. این تعریف با چند مفهوم دیگر مانند مفهوم ورزش همگانی^۴، مشارکت ورزشی^۵، ورزش قهرمانی و حرفه‌ای^۶ و ورزش نخبه^۷ پیوند خورده است (رمضانی نژاد و هژبری، ۱۳۹۶: ۲۳۵). منظور از ورزش همگانی و تفریحی، شرکت آزاد و اختیاری افراد جامعه در انواع بازی‌ها، سرگرمی‌ها، تفریحات و ورزش‌های غیررسمی است. منظور از مشارکت ورزشی، فعالیت مستمر و نظام‌مند افراد در یک رشته ورزشی خاص است که با هدف پیشرفت در عملکرد ورزشی و رسیدن به اهدال قهرمانی یا حرفه‌ای و دیگر منافع اجتماعی و اقتصادی دنبال می‌شود (برگ و همکاران، ۲۰۱۸: ۴۳۳). در سراسر جهان، ورزش به‌طور فزاینده توسط سازمان‌ها و نهادهای توسعه‌دهنده و سازمان‌های غیردولتی به‌عنوان یک ابزار استراتژیک برای دستیابی به اهداف توسعه در زمینه‌ی امور اجتماعی، فرهنگی، فیزیکی، آموزشی و اقتصادی مورد استفاده قرار می‌گیرد (هوکنمن و همکاران^۸، ۲۰۱۸: ۶۱۵). بر خلاف حوزه‌ی توسعه‌ی ورزش که تنها بر بهبود مهارت‌های ورزشی و مسیرهای پیشرفت به‌سمت ورزش حرفه‌ای تمرکز دارند (لایرس و پیچی^۹، ۲۰۱۸: ۱۳۵)، در رابطه با ورزش و توسعه، پیچی و همکاران^{۱۰} (۲۰۱۹: ۱۵۱) بیان داشته‌اند که فرآیند استفاده از ورزش برای ایجاد تاثیرات مثبت بر سلامت عمومی، جامعه‌پذیری کودکان، جوانان، بزرگسالان و افراد محروم جامعه، توسعه اقتصادی مناطق، استان‌ها، تقویت تبادل بین فرهنگی جوامع و حل و فصل اختلافات، ورزش و توسعه گفته می‌شود.

سازمان جهانی بهداشت، دولت‌ها و نهادهای حرفه‌ای موجود در سراسر جهان، مسئول سیاست‌گذاری و توسعه‌ی مشارکت در فعالیت‌های ورزشی هستند. شواهد قابل توجهی وجود دارد که نشان می‌دهند توسعه‌ی ورزش و فعالیت‌های بدنی در سطح جامعه می‌تواند تاثیرات مؤثری را بر روی پیشگیری و معالجه بیماری‌های مزمن بهداشتی و بیماری‌های قلبی و همچنین بهبود سلامت روان و کیفیت زندگی داشته باشد (ژائو و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۹: ۸۷). دولت‌ها خواسته یا ناخواسته به‌دنبال گسترش ورزش قهرمانی‌اند تا همگانی و تفریحی. از دلایل توجه دولت‌ها به ورزش قهرمانی درآمد مالی آن می‌باشد (هوکسترا و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۸: ۱۲۲۰). این موضوعات باعث شده تا ورزش بطور کلی یک ابزار برای سیاست‌گذاری‌ها تبدیل شود؛ گرچه هزینه‌های روزافزون مشارکت عموم در ورزش، عدم دسترسی به تجهیزات و دسترسی نابرابر به فعالیت‌های ورزشی که بتوانند به بهبود وضعیت سلامت افراد کمک کنند؛ در مسیر همگانی کردن ورزش برای بهبود سلامت جامعه موانعی را ایجاد کرده‌اند (برگ و همکاران^{۱۳}، ۲۰۱۵: ۲۵؛ ایم و همکاران^{۱۴}، ۲۰۱۵: ۲۱۰؛ هوکسترا و همکاران، ۲۰۱۸: ۱۲۲۱؛ ادوارد و رو^{۱۵}، ۲۰۱۹: ۳). توسعه‌ی ورزش در جامعه همانند یک چتری است که طیف وسیعی از معانی و عملکردها را در برمی‌گیرد (دابلس

1. Sport Development
2. Developing excellence
3. Berg et al
4. Mass Sport/ Sport for All/ Public Sport
5. Sport Participation
6. Master/ Professional Sport
7. Elite Sport
8. Hoekmana & Siefken
9. Lyras & Peachey
10. Peachey et al
11. Zhou et al
12. Hoekstra et al
13. Berg et al
14. Eime et al
15. Edwards & Rowe

و همکاران^۱، ۲۰۱۸: ۵۸۰). مشارکت در ورزش با افزایش ارتباطات اجتماعی، کاهش درگیر شدن در رفتارهای خطرناک و سلامتی روانی بیشترین ارتباط دارد (ادوارد و رو، ۲۰۱۹: ۳). ورزش در کنار اکسیژن، خواب و خوراک یکی از نیازهای اصلی جسم و روح انسان به‌شمار می‌رود (غفوری، ۱۳۸۶: ۳۰) که برای موفقیت و بهزیستی انسان بسیار ضروری می‌باشد (موریاما و همکاران^۲، ۲۰۲۰). در این میان جنبه مهمی که موجب افزایش بهره‌وری و گرایش بیشتر شهروندان به فعالیت‌های ورزشی می‌شود، وجود امکانات و زیر ساخت‌های مناسب، توسعه یافته و مدرن می‌باشد. در ایران این کاربری‌ها که در واقع فضاهای گذراندن اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی شهروندان محسوب می‌شوند، علی‌رغم توجه‌های ویژه در طرح‌های جامع شهری ایران، در عمل مورد بی‌توجهی قرار گرفته‌اند (قدرت‌نما و حیدری‌نژاد، ۱۳۹۰: ۲۸۷). در همین راستا در ادامه به پژوهش‌هایی که پیش از این در رابطه با متغیرهای موضوع مورد پژوهش پرداخته شده، پرداخته می‌شود.

در داخل کشور در تحقیقی که با عنوان «بررسی وضعیت منابع انسانی در ورزش حرفه‌ای کشور» انجام شده، این نتیجه به‌دست آمده که مهم‌ترین تهدیدات پیش‌روی منابع انسانی در ورزش حرفه‌ای به‌شرح زیر می‌باشد: کاستی‌های نظام جذب و نگهداری از نیروی انسانی، کاستی نظام مدیریت ورزش و فقدان نظام شایسته‌سالاری. همچنین راهبردهای زیر باید مورد توجه قرار گیرند: ۱. توسعه مدیریت منابع انسانی ورزش حرفه‌ای کشور (جذب، نگهداری و پرورش مدیران حرفه‌ای در کشور)، ۲. تربیت فراگیر منابع انسانی مورد نیاز بخش ورزش حرفه‌ای (اعم از کارشناس، مربی، ورزشکار)، ۳. توسعه نظام استعدادیابی برای ورزش حرفه‌ای در کشور (احسانی و قره‌خانی، ۱۳۸۷: ۱۵). در تحقیق دیگری که تحت عنوان «راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی ایران» انجام گرفته: گسترش روابط عمومی و رسانه‌ای ورزش‌های موفق به‌منظور توسعه وجهه‌ی عمومی آنها، نهادینه کردن تخصص‌گرایی و شایسته‌سالاری در فدراسیون‌ها و بدنه‌های عملیاتی ورزش قهرمانی، توسعه پخش‌های تلویزیونی رشته‌های ورزشی غیرفوتبال، تقویت نظام تقسیم عادلانه منابع مالی، فیزیکی و انسانی در بین رشته‌های مختلف ورزشی، تدوین نظام استاندارد سازی اماکن و فضاهای ورزشی با تأکید بر استانداردهای بین‌المللی، تدوین و اجرای نظام جامع جذب، تربیت و بهسازی نیروی انسانی متخصص در عرصه‌های مختلف ورزش قهرمانی، تدوین نظام جامع خصوصی‌سازی ورزش قهرمانی، تقویت برنامه‌های توسعه ورزش سطوح پایه در فدراسیون‌های ورزشی، افزایش سهم ورزش زنان از منابع مختلف فدراسیون‌های ورزشی، تدوین و اجرای نظام جامع توسعه علمی ورزش قهرمانی، ایجاد نظام نوین مربی‌گری در ورزش کشور، افزایش تعامل سازمان یافته و اثربخش بین نهادهای ملی و منطقه‌ای ورزش قهرمانی با نظام آموزش و پرورش به‌عنوان مهم‌ترین راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی شناسایی شده‌اند (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۳). در تحقیقی با عنوان «بررسی و مقایسه نگرش متخصصان و مدیران ورزش در زمینه نقش ورزش همگانی و قهرمانی بر شاخص‌های توسعه اجتماعی» نشان داده شده که نگرش متخصصان و مدیران ورزش درباره نقش ورزش همگانی و قهرمانی بر توسعه اجتماعی تمامی شاخص‌ها به‌جز عدالت اجتماعی در حد زیاد است، بنابراین برای استفاده از ورزش در راستای توسعه اجتماعی باید برنامه‌ریزی مناسب انجام گیرد (قائدی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۴). در تحقیقی دیگر که با عنوان «مطالعه سیاست‌ها و راهبردهای ورزش همگانی نظام جامع توسعه ورزش کشور» انجام گرفته، به این نتیجه رسیده‌اند که فقدان برنامه‌های مدون برای تشویق و ترغیب مردم به ورزش همگانی، فقدان مدیریت واحد و سیاست یکسان در زمینه ورزش همگانی، عدم بهره‌گیری از نیروهای متخصص و کارشناس در زمینه ورزش همگانی، عدم توجه به ورزش و فعالیت‌های بدنی در مدارس و دانشگاه‌ها، از جمله مهم‌ترین عوامل ضعف؛ و وجود پایگاه‌های ورزش صبحگاهی در فضاهای سبز و اماکن ورزشی، اختصاص ورزش صبحگاهی به‌عنوان یکی از برنامه‌های رادیو و تلویزیون، وجود برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی برای آموزش و ترویج ورزش همگانی، وجود فدراسیون ورزش همگانی، از جمله مهم‌ترین عوامل قوت ورزش همگانی طرح جامع ورزش کشور می‌باشند (شعبانی و همکاران، ۱۳۹۳: ۶۵). در یک تحقیق دیگر با عنوان «تحلیل اثرگذاری ورزش حرفه‌ای و قهرمانی بر توسعه ورزش» نشان داده شده که در ورزش حرفه‌ای، اولویت بیشتر از آن معیار داشتن اماکن

و فضاهای کالبدی ورزشی دارای استانداردهای بین‌المللی بوده و در ورزش قهرمانی از آن توسعه نظام استعدادیابی و پرورش ورزشکاران مستعد در توسعه ورزش می‌باشد (پورکیانی و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۵). همچنین در تحقیق دیگری با عنوان «مدل عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران» این نتیجه به دست آمده که مهم‌ترین بعد در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران بعد سازمانی (مهم‌ترین منابع انسانی) بوده و بعد از آن گروهی (مهم‌ترین گروه‌های مرجع)، محیطی (مهم‌ترین محیط اقتصادی، فرهنگی و جغرافیایی) و فردی (باورها و نگرش‌ها) قرار دارند (آصفی و قنبریور نصرتی، ۱۳۹۷: ۲۶). در یکی از تحقیقات خارج کشور که با عنوان «رضایت از زندگی، آزادی در اوقات فراغت و عزت نفس ادراک شده: مطالعه موردی، دانشجویان تربیت بدنی» دانشگاه آکدنیز انجام شد نتایج نشان داد که سطح اعتماد به نفس و آزادی در برنامه‌های اوقات فراغت دانشجویان با رضایت از زندگی آنها همبستگی معنادار و مثبتی داشته است (اگیر، ۲۰۱۳: ۲۱۸۶). در تحقیق دیگری با عنوان «توسعه ورزش برای توسعه از طریق ورزش»، نتایج نشان داد که ایجاد شرایط حضور دسته‌جمعی افراد در ورزش (ورزش همگانی) باعث افزایش علاقه‌مندی آنها برای حضور در ورزش‌های قهرمانی می‌شود و این دو نیز باعث می‌شوند تا مردم در رأس هرم به سمت ورزش‌های حرفه‌ای گرایش پیدا کنند (ها و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۲۶۲). در یک تحقیق دیگر با عنوان «جذب جوانان محلی برای توسعه ورزش از طریق ورزش‌های همگانی» به این نتیجه رسیدند که در اکثر کشورهای جهان ورزش به‌طور فزاینده توسط سازمان‌ها و نهادهای توسعه و سازمان‌های غیر دولتی به‌عنوان یک ابزار استراتژیک برای دستیابی به اهداف توسعه در زمینه‌ی امور اجتماعی، فرهنگی، فیزیکی، آموزشی و اقتصادی مورد استفاده قرار می‌گیرد (هوکنم و همکاران، ۲۰۱۸: ۶۱۳). در نهایت در یکی از جدیدترین تحقیق‌های که با عنوان «ورزش به‌عنوان وسیله‌ای برای تغییر در وضعیت معیشت، مشارکت اجتماعی و سلامت برای جوانان» انجام گرفته، به این نتیجه رسیده‌اند که با رواج ورزش همگانی در جامعه، امکان پرورش و شناسایی استعداد‌های نامزد قهرمانی وجود دارد (بان و همکاران، ۲۰۲۰: ۱).

در این پژوهش به مسئله توسعه ورزش در سه حوزه (عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای) پرداخته شده است. حوزه اول، ورزش عمومی است. ورزش عمومی فعالیتی است که نیاز به مهارت خاص یا اراده‌ای قوی ندارد و هر کس می‌تواند با توجه به علاقه‌مندی و هدف مورد نظرش برای بهتر شدن در آن شرکت کند (نصیرزاده و همکاران، ۱۳۹۰: ۸۵). حوزه دوم، ورزش قهرمانی است. امروزه، کشورها دریافته‌اند که توسعه ورزش قهرمانی و بهره‌گیری از مزایای مستقیم و غیرمستقیم آن بدون برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری مناسب میسر نیست؛ بنابراین ورزش قهرمانی نیز مانند هر نظام دیگری نیازمند تدوین اهداف کلان، راهبردها و برنامه‌های عملی آتی است تا ضمن آگاهی از مسیر حرکت بتواند از هرگونه دوباره‌کاری، بیراهه رفتن و به هدر رفتن منابع مالی، انسانی، فیزیکی و اطلاعاتی خود اجتناب ورزد (مظفری و همکاران، ۱۳۹۱: ۴۰). حوزه سوم، ورزش حرفه‌ای است. مظفری (۱۳۹۲: ۱۱۵) فرآیند ورزش حرفه‌ای را شامل شناسایی و جذب استعداد‌های ویژه، بهره‌گیری از دستاوردها و شیوه‌های علمی جهت پرورش ورزشکاران حرفه‌ای، آماده‌سازی برای حضور در لیگ‌های حرفه‌ای، اجرای مسابقات حرفه‌ای، ارزیابی اقتصادی ورزشی با هدف نهادینه‌سازی و رونق صنعت ورزش و اصلاح و بهبود مستمر آن دانسته است. لذا به‌طور کلی با توجه به اینکه حکومت‌ها ورزش را بعدی از توسعه یک جامعه به شمار می‌آورند و سرمایه‌گذاری‌های کلانی را در جهت بهره‌برداری‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی در این راستا انجام می‌دهند و حکومت‌های ملی و مجامع بین‌المللی نیز با تشکیل وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مربوطه در سطح ملی، و نهادها و انجمن‌ها در سطح بین‌المللی، توجه ویژه‌ای را معطوف ورزش نموده و از نقش و جایگاه آن در راستای توسعه به خوبی استفاده می‌نمایند و چه‌بسا که دلیل اصلی توجه و اهمیت به ورزش را بتوان در نفوذپذیری آن یافت، جایی که توجه و علاقه عمومی نسبت به ورزش و به‌عبارت

1. Akdeniz University
2. Agyar
3. Ha et al
4. Hoekman et al
5. Bhan et al

دقیق‌تر محبوبیت عمومی آن موجب شده تا ورزش در هر کجا وارد می‌شود مهم و اثرگذار جلوه نماید؛ انجام پژوهش پیش‌رو از ملزومات برای ورزش کشور و انگیزه محققین نیز هست. بنابراین هدف از انجام این تحقیق بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور از کارکردها، جایگاه و اهمیت ورزش با رویکرد توسعه ورزش کشور (مقایسه وضعیت موجود و مطلوب) بوده است.

روش‌شناسی

روش این تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی بود که به شکل میدانی انجام گرفته است. جامعه آماری شامل کلیه مسئولان وزارت ورزش و جوانان کشور، مربیان، ورزشکاران نخبه، متخصصین کشور، مدیران باشگاه‌های خصوصی و دولتی و مدیران عالی فدراسیون‌های ورزشی کشور بودند. نمونه آماری تحقیق حاضر که به صورت هدفمند انتخاب و شامل افرادی می‌شد که دارای تجربه‌های مدیریتی و پژوهشی و حتی عملیاتی در زمینه‌های ورزش‌های همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای هستند. دلیل انتخاب این افراد اشراف تجربی و پژوهشی و مطالعاتی آنها در حوزه‌های مربوطه بود که باعث بررسی عمیق‌تر و کامل‌تر موضوع تحقیق می‌شد. ابزار گردآوری داده‌های تحقیق، پرسشنامه استاندارد کولار^۱ (۲۰۰۳) و الدوساری^۲ (۲۰۰۴) بود که پس از ترجمه و بومی‌سازی، تأیید روایی صوری و محتوایی (توسط ۱۳ نفر از اساتید و متخصصین حوزه مدیریت ورزشی)، تعیین روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی و تعیین پایایی به وسیله روش آلفای کرونباخ ($\alpha=0/86$) مورد استفاده واقع شد. متغیرهای اصلی پژوهش شامل: نقش ورزش که به وسیله مقیاس پنج ارزشی با گزینه‌های بسیار زیاد، زیاد، متوسط، کم و بسیار کم مورد ارزیابی قرار گرفت و بخش دوم پرسشنامه شامل اهمیت حوزه‌های ورزش (عمومی و همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای) که در دو وضعیت موجود و مطلوب مورد ارزیابی قرار گرفت. از آمار توصیفی برای توصیف متغیرهای پژوهش استفاده شد. از آزمون ویلکاکسون برای مقایسه وضعیت موجود و مطلوب جایگاه و اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای براساس دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور، از آزمون کلموگروف اسمیرنوف برای تعیین طبیعی بودن توزیع داده‌ها و از آزمون یومن ویتنی برای مقایسه دیدگاه متخصصین و مدیران در مورد اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای استفاده گردید.

یافته‌ها

جدول ۱ یافته‌های حاصل از بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور از کارکردهای انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای را نشان می‌دهد.

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار هر یک از گویه‌ها و ارزیابی کیفی

ارزیابی کیفی	انحراف معیار	میانگین	گویه‌ها
زیاد	۰/۷۶	۳/۷۸	عمومی و همگانی
متوسط	۱/۱۶	۳/۲۹	احساس رفاه
زیاد	۱	۴/۱۷	ارتقای سلامت روحی و روانی
زیاد	۱/۰۲	۳/۷۱	بهبود تصویر اجتماعی
زیاد	۱/۱۴	۴/۰۵	ارتقای سلامت جسمانی
زیاد	۰/۹۳	۳/۸۱	بهبود تناسب اندام
زیاد	۰/۹۷	۳/۶۹	بهبود هماهنگی و روحیه همکاری در جامعه

کاهش استرس و تنش	۳/۷۱	۱/۱۴	زیاد
ایجاد تفريح و سرگرمی	۳/۷۲	۰/۹۳	زیاد
توسعه اخلاق کاری و نظم	۳/۶۷	۱/۰۷	زیاد
ارتقای سبک زندگی فعال	۳/۹۵	۰/۹۷	زیاد
بهبود تصور بدنی	۳/۸۱	۱/۰۲	زیاد
قهرمانی	۳/۹۱	۰/۷۵	زیاد
تعاملات بین‌المللی	۳/۸۴	۱/۰۲	زیاد
بهبود روحیه تیمی	۳/۷۰	۰/۹۶	زیاد
ارتقای پرستیژ ملی	۳/۸۸	۰/۹	زیاد
افزایش غرور اجتماعی و ملی	۴/۰۹	۰/۹۱	زیاد
افزایش عزت‌نفس	۴/۰۱	۰/۹۶	زیاد
افزایش حس شایستگی	۳/۹۶	۰/۹۲	زیاد
حرفه‌ای	۳/۵۴	۱/۰۷	زیاد
توسعه برتری‌جویی و توفیق‌طلبی در ورزش‌ها	۳/۵۳	۰/۹۷	زیاد
بهانه و ابزاری برای برگزاری جشن‌های ملی	۳/۵۵	۰/۹۵	زیاد
ایجاد فعالیت‌های شغلی	۳/۵۳	۱/۰۴	زیاد
توسعه گردشگری	۳/۳۸	۱/۰۵	متوسط
ارتقای هویت هواداران در طرفداری از تیم‌های خاص	۳/۴۳	۰/۹۲	متوسط

براساس جدول ۱ در بخش ورزش عمومی و همگانی، گویه‌های ارتقای سلامت روحی و روانی با میانگین ۴/۱۷ و ارتقای سلامت جسمانی با میانگین ۴/۰۵ از مهم‌ترین کارکردهای ورزش؛ در بخش ورزش قهرمانی، افزایش غرور اجتماعی و ملی با میانگین ۴/۰۹ و افزایش عزت‌نفس با میانگین ۴/۰۱ از مهم‌ترین کارکردهای ورزش؛ در نهایت در بخش ورزش حرفه‌ای، گویه بهانه و ابزاری برای برگزاری جشن‌های ملی با میانگین ۳/۵۵ و توسعه برتری‌جویی و توفیق‌طلبی در ورزش‌ها و ایجاد فعالیت‌های شغلی با میانگین ۳/۵۳ از مهم‌ترین کارکردهای ورزش در این بخش بوده‌اند.

جدول ۲ دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور از جایگاه و اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای در وضعیت موجود را نشان می‌دهد.

جدول ۲: اهمیت حوزه در وضعیت موجود

درصد فراوانی	فراوانی	وضعیت موجود	
۱۷/۸	۲۳	رتبه ۱	ورزش عمومی و همگانی
۲۱/۷	۲۸	رتبه ۲	
۶۰/۵	۷۸	رتبه ۳	
۱۰۰	۱۲۹	مجموع	
۱۷/۱	۲۲	رتبه ۱	ورزش قهرمانی
۶۷/۴	۸۷	رتبه ۲	
۱۵/۵	۲۰	رتبه ۳	
۱۰۰	۱۲۹	مجموع	
۶۲	۸۰	رتبه ۱	ورزش حرفه‌ای
۱۲/۴	۱۶	رتبه ۲	
۲۵/۶	۳۳	رتبه ۳	
۱۰۰	۱۲۹	مجموع	

براساس جدول ۲، ۶۰/۵٪ پاسخ‌دهندگان بر این عقیده بودند که ورزش عمومی و همگانی در وضعیت موجود در رتبه ۳ قرار دارد. در مورد ورزش قهرمانی، ۶۷/۴٪ پاسخ‌دهندگان، این حوزه از ورزش را در رتبه ۲ قرار دادند. در نهایت، ۶۲٪ نیز بر این عقیده بودند که ورزش حرفه‌ای در حال حاضر در رتبه ۱ قرار دارد.

جدول ۳ دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور از جایگاه و اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای در وضعیت مطلوب را نشان می‌دهد.

جدول ۳: اهمیت حوزه در وضعیت مطلوب

وضعیت مطلوب	فراوانی	درصد فراوانی	فراوانی تجمعی
ورزش عمومی و همگانی	رتبه ۱	۱۰۶	۸۲/۲
	رتبه ۲	۱۰	۸۹/۹
	رتبه ۳	۱۳	۱۰۰
مجموع	۱۲۹	۱۰۰	۱۰۰
ورزش قهرمانی	رتبه ۱	۱۰	۷/۸
	رتبه ۲	۱۰۷	۸۲/۹
	رتبه ۳	۱۲	۹۰/۷
مجموع	۱۲۹	۱۰۰	۱۰۰
ورزش حرفه‌ای	رتبه ۱	۱۵	۱۱/۶
	رتبه ۲	۱۰	۱۹/۴
	رتبه ۳	۱۰۴	۸۰/۶
مجموع	۱۲۹	۱۰۰	۱۰۰

براساس جدول ۳، ۸۲/۲٪ پاسخ‌دهندگان بر این عقیده بودند که ورزش عمومی و همگانی در وضعیت مطلوب باید در رتبه ۱ قرار گیرد. در مورد ورزش قهرمانی، ۸۲/۹٪ پاسخ‌دهندگان، این حوزه از ورزش را در رتبه ۲ قرار دادند. در نهایت، ۸۰/۶٪ نیز بر این عقیده بودند که ورزش حرفه‌ای در وضعیت مطلوب باید در رتبه ۳ قرار گیرد.

جدول ۴ یافته‌های حاصل از مقایسه وضعیت موجود و مطلوب جایگاه و اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای براساس دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش کشور با استفاده از آزمون ویلکاکسون را نشان می‌دهد.

جدول ۴: مقایسه وضعیت موجود و مطلوب جایگاه و اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای

نوع ورزش	Z	P
عمومی و همگانی	۷/۲۶	۰/۰۰۱
قهرمانی	۰/۴۸	۰/۶۲
حرفه‌ای	۶/۹۱	۰/۰۰۱

براساس جدول ۴، در بخش ورزش عمومی و همگانی سطح معناداری به دست آمده کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد ($P=۰/۰۰۱$)، در نتیجه فرض صفر رد شده و فرض تحقیق مورد تأیید قرار می‌گیرد. بدین معنا که بین وضعیت موجود و مطلوب ورزش عمومی و همگانی براساس دیدگاه متخصصین و مدیران تفاوت معناداری وجود دارد. در بخش ورزش قهرمانی سطح معناداری به دست آمده بیشتر از ۰/۰۵ می‌باشد ($P=۰/۶۲$)، در نتیجه فرض صفر رد نمی‌شود. بدین معنا که بین وضعیت موجود و مطلوب ورزش قهرمانی بر اساس دیدگاه متخصصین و مدیران تفاوت معناداری وجود ندارد. در بخش ورزش حرفه‌ای نیز سطح معناداری به دست آمده کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد ($P=۰/۰۰۱$)، در نتیجه فرض صفر رد شده و فرض تحقیق

مورد تأیید قرار می‌گیرد. بدین معنا که بین وضعیت موجود و مطلوب ورزش حرفه‌ای براساس دیدگاه متخصصین و مدیران تفاوت معناداری وجود دارد.

در ادامه جهت مقایسه دیدگاه متخصصین و مدیران در مورد اهمیت انواع ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای، به دلیل تأیید غیر نرمال بودن توزیع داده‌ها به وسیله آزمون کولموگروف اسمیرنوف؛ از آزمون ناپارامتریک یومن ویتنی استفاده شد.

جدول ۵: آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن متغیرهای ورزش همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	کولموگروف اسمیرنوف	P
ورزش همگانی	۳/۷۸	۰/۷۶	۱/۷۶	۰/۰۰۴
ورزش قهرمانی	۳/۹۱	۰/۷۵	۲/۰۶	۰/۰۰
ورزش حرفه‌ای	۳/۵۴	۱/۰۷	۱/۸۲	۰/۰۰۳

براساس جدول ۵، آزمون کولموگروف اسمیرنوف برای متغیرهای ورزش عمومی، قهرمانی و حرفه‌ای معنادار است ($P < ۰/۰۵$) بنابراین متغیرها دارای توزیع نرمالی نبوده و باید از آزمون ناپارامتریک استفاده کرد.

جدول ۶: آزمون یومن ویتنی برای مقایسه دیدگاه متخصصین و مدیران

متغیر	تعداد	میانگین رتبه	Umann Whitney	P
ورزش همگانی	متخصصین	۶۳/۱۸	۱۵۲۴	۰/۷۴
	مدیران	۶۵/۶۳		
ورزش قهرمانی	متخصصین	۵۷/۷۴	۱۳۴۴/۵	۰/۱۹
	مدیران	۶۷/۴۹		
ورزش حرفه‌ای	متخصصین	۵۹/۹۴	۱۴۱۷	۰/۳۶
	مدیران	۶۶/۷۴		

براساس جدول ۶، در بخش ورزش همگانی، سطح معناداری ($۰/۷۴$) از $۰/۰۵$ بیشتر بوده، در نتیجه بین دیدگاه متخصصین و مدیران در رابطه با اهمیت ورزش عمومی و همگانی تفاوت معناداری وجود ندارد. در بخش ورزش قهرمانی، سطح معناداری ($۰/۱۹$) از $۰/۰۵$ بیشتر بوده، در نتیجه دیدگاه متخصصین و مدیران در رابطه با اهمیت ورزش قهرمانی تفاوت معناداری وجود ندارد. در بخش ورزش حرفه‌ای نیز، سطح معناداری ($۰/۱۹$) از $۰/۰۵$ بیشتر بوده، در نتیجه دیدگاه متخصصین و مدیران در رابطه با اهمیت ورزش حرفه‌ای تفاوت معناداری وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام تحقیق حاضر بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش از کارکردها، جایگاه و اهمیت ورزش با رویکرد توسعه ورزش (مقایسه وضعیت موجود و مطلوب) بوده است. یافته‌های تحقیق نشان داد ورزش همگانی، از دیدگاه پاسخ‌دهندگان بالاتر از میانگین نظری جامعه قرار داشت. از بین مؤلفه‌های ورزش همگانی ابعاد ارتقای سلامت روحی و روانی و سلامت جسمانی برای پاسخ‌دهندگان در اولویت قرار داشت و به ترتیب بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند. این بدین معنی است که ورزش همگانی به عنوان یک ابزار کم‌هزینه و مفرح و در عین حال مؤثر که قابلیت اجرای آن برای عموم از حیث ویژگی‌های فردی و اجتماعی وجود دارد می‌تواند به عنوان بخشی از برنامه زندگی روزانه افراد سهم بسزایی در ارتقای سطح سلامتی جسمی، روانی و اجتماعی آنان داشته باشد. این یافته با نتایج قانیدی و همکاران (۱۳۹۲)، شعبانی و

همکاران (۱۳۹۳)، آصفی و قنبرپور نصرتی (۱۳۹۷)، اگیب (۲۰۱۳)، ها و همکاران (۲۰۱۵)، هوکمن و همکاران (۲۰۱۸) و بان و همکاران (۲۰۲۰) همسو بود. در بخش کارکرد ورزش قهرمانی بر اساس یافته‌ها، افزایش غرور اجتماعی و ملی و افزایش عزت‌نفس بیشترین میانگین را به خود اختصاص داده بودند. این یافته با نتایج تحقیقات مظفری و همکاران (۱۳۹۱)، حسینی و همکاران (۱۳۹۲) پورکیانی و همکاران (۱۳۹۶)، ها و همکاران (۲۰۱۵)، همسو بود. در واقع افرادی که از سطح مبتدی رد شده و وارد ورزش قهرمانی می‌شوند اهدافی بالاتر از ورزشکاران آماتور را دنبال می‌کنند و مهم‌ترین آن اهداف به‌دست آوردن موفقیت‌ها و به دنبال آن افزایش غرور اجتماعی و ملی و همچنین به‌دست آوردن عزت‌نفس می‌باشد. زیرا افرادی که در فعالیت‌های ورزشی قهرمانی شرکت می‌کنند احساس خودکفایتی بیشتر و توانایی رهبری بالاتری دارند. آنها از حالات خلقی بهتری برخوردارند و دارای سطوح اضطراب و افسردگی کمتری می‌باشند. یافته‌ها همچنین نشان داد که میانگین کارکرد ورزش حرفه‌ای از نظر پاسخ‌دهندگان از سطح نظری جامعه بالاتر بوده و سه بعد توسعه برتری‌جویی و توفیق‌طلبی در ورزش‌ها؛ بهانه برای برگزاری جشن‌های ملی و ایجاد فعالیت‌های شغلی از میان ابعاد ورزش حرفه‌ای به‌ترتیب بالاترین میانگین را به خود اختصاص دادند که با نتایج تحقیق احسانی و قره (۱۳۸۷) همسو بود. ورزش حرفه‌ای یکی از ارکان مهم توسعه ورزش در کشور می‌باشد و توسعه آن در هر کشور احتمال کسب مدال در مسابقات جهانی و المپیک را بالا می‌برد. ورزش حرفه‌ای رقابت در سطح بین‌المللی است که کسب موفقیت در این زمینه منجر به بروز غرور ملی و همچنین کسب موفقیت و پیروزی در ورزش‌های بین‌المللی منجر به بروز خرسندی و بهانه‌ای برای برگزاری جشن‌های ملی و مطرح شدن در میان سایر کشورها می‌گردد.

از دیگر یافته‌های به‌دست آمده این بود که بیشتر متخصصین و مدیران ورزشی کشور در شرایط موجود و فعلی جامعه به ورزش همگانی و عمومی رتبه سوم، به ورزش قهرمانی رتبه دوم و به ورزش حرفه‌ای رتبه اول را اختصاص دادند. این یافته بدین معناست که برای مسئولین ورزشی کشور، ورزش حرفه‌ای نسبت به ورزش‌های پایه در اولویت می‌باشد. این یافته معیار با نتایج تحقیق مظفری و همکاران (۱۳۹۱) بود. بنابر مطالعات صورت گرفته، ورزش‌های عمومی و همگانی به‌عنوان پایه‌ای برای توسعه ورزش‌های قهرمانی و حرفه‌ای می‌باشد و مسئولان باید به این جنبه از ورزش توجه ویژه‌ای داشته باشند و از این طریق موجبات توسعه ورزش‌های قهرمانی و حرفه‌ای را فراهم آورند. همچنین براساس نتایج حاصل، متخصصین و مدیران ورزشی معتقد بودند که در شرایط مطلوب ورزش عمومی و همگانی باید رتبه اول، ورزش قهرمانی رتبه دوم و ورزش حرفه‌ای رتبه سوم را به خود اختصاص دهند. بر مبنای الگوی سلسله‌مراتبی، ساختار ورزش به‌ترتیب از چهار اصل ورزش آموزشی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای تشکیل شده است. برای هر کشوری ترتیب و حفظ این ساختار جهت پیشرفت ورزش با اهمیت می‌باشد. کشورها با حفظ تعادل در این ساختار و اولویت‌بندی آن براساس کاربرد، ساختار ورزش خود را توسعه و گسترش می‌دهند. ورزش آموزشی و همگانی، به‌عنوان پشتوانه برای ورزش قهرمانی و حرفه‌ای به‌شمار می‌آیند و از طرفی ورزش قهرمانی می‌تواند مشوقی برای توسعه زیرساخت‌های انسانی ورزش باشد. امروزه توجه ویژه مسئولین و معلمان تربیت‌بدنی به آموزش و اجرای حرکات اصلی و بنیادی و مهارت‌های حرکتی در دوره نوجوانی و به‌طور کلی ورزش از پایه باعث رشد و توسعه ورزش کشور می‌گردد. از دیگر سو یافته‌های تحقیق نشان داد که از نظر میزان اهمیت و رتبه ورزش عمومی و همگانی در وضعیت مطلوب و وضعیت موجود از نظر متخصصین و مدیران ورزشی کشور تفاوت معناداری وجود دارد و ورزش همگانی در وضعیت موجود در رتبه سوم و در وضعیت مطلوب در رتبه اول قرار داشت؛ ورزش حرفه‌ای در وضعیت موجود در رتبه اول و در شرایط وضعیت مطلوب در رتبه سوم قرار داشت و بین اهمیت ورزش قهرمانی در وضعیت موجود و وضعیت مطلوب تفاوت معناداری وجود نداشت. بنابراین این جنبه از ورزش باید مسئله اصلی دولت باشد و مورد توجه مسئولان کشور قرار گیرد، توجه به گسترش تربیت بدنی با مفهوم ورزش همگانی است و مسئله ورزش قهرمانی و حرفه‌ای باید به‌صورت روش‌های مندرج در بند ماده ۱۱۷ قانون برنامه‌ی چهارم توسعه و با مشارکت یا واگذاری کامل آن به بخش خصوصی، «ز» به صورت حاشیه‌ای و در درجه‌ی دوم مورد توجه قرار گیرد، در حالی که فعالیت‌هایی که در کشور به آنها توجه می‌شود، حاکی از این است که ورزش به‌مفهوم همگانی در درجه‌ی دوم مورد توجه است و مسئله‌ی ورزش قهرمانی با توجه به رقابت در

عرصه‌های بین‌المللی و بعد سیاسی آن بیشتر مورد تأکید قرار گرفته است. در ادامه نیز یافته‌ای دیگر از این تحقیق نشان داد که بین دیدگاه متخصصان و مدیران ورزشی از نظر اهمیت جایگاه ورزش‌های حرفه‌ای، قهرمانی و عمومی تفاوت معناداری وجود ندارد. این یافته در واقع بیان می‌کند که نظرات متخصصان و مدیران ورزشی از نظر جایگاه و رتبه قرارگیری ورزش‌های حرفه‌ای، قهرمانی و همگانی مشترک بوده است. لذا با توجه به نتایج برخاسته از تحقیق حاضر می‌توان گفت که توجه مسئولان ورزشی کشور در وهله اول باید به ورزش عمومی و همگانی باشد و بودجه و امکانات لازم را به این قسمت از ورزش اختصاص دهند، چون هدف نخست از ورزش داشتن جامعه‌ای با نشاط و تندرستی و داشتن شهروندانی با سلامت جسمانی و روانی می‌باشند؛ همچنین ورزش عمومی و همگانی پایه‌ی ورزش‌های قهرمانی و حرفه‌ای است. در مرحله بعدی باید ورزش قهرمانی مدنظر قرار بگیرد و سازمان‌های ورزشی از طریق استعدادیابی مناسب ورزشی ورزشکارانی نخبه را پرورش دهند و پس از رسیدن به اهداف پایه ورزش حرفه‌ای را مدنظر قرار دهند. امید که با توجه ویژه به کارکردها، جایگاه و اهمیت انواع ورزش‌های عمومی و همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای و زمینه‌سازی ارتقای آنها منجر به توسعه بیش از پیش ورزش کشور شویم.

منابع

- آصفی، احمدعلی و قنبرپور نصرتی، امیر (۱۳۹۷). «عوامل مؤثر در نهادینه کردن ورزش همگانی در ایران»، دو فصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و علوم حرکتی، شماره ۸ (۱۶): ۲۶-۴۶.
- احسانی، محمد و قره‌خانی، حسن (۱۳۸۷). «بررسی وضعیت منابع انسانی در ورزش حرفه‌ای کشور»، تربیت بدنی و علوم ورزشی، شماره ۱ (۳): ۱۵-۲۲.
- پورکیانی، محمد؛ حمیدی، مهرزاد؛ گودرزی، محمود؛ خبیری، محمد (۱۳۹۶). «تحلیل اثرگذاری ورزش حرفه‌ای و قهرمانی بر توسعه ورزش»، مطالعه مدیریت ورزشی، شماره ۴۲: ۵۵-۷۲.
- شعبانی، عباس؛ رضایی صوفی، مرتضی؛ فراهانی، ابوالفضل (۱۳۹۳). «مطالعه چالش‌های موجود در بخش‌های چهارگانه ورزش کشور (مطالعه دلفی)»، پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، شماره ۴ (۸): ۶۵-۷۹.
- رضایی‌نژاد، رحیم و هژبری، کاظم (۱۳۹۶). «مبانی توسعه ورزش و کاربرد آن در ورزش ایران»، فصلنامه مجلس و راهبرد، شماره ۲۴ (۹۱): ۲۳۳-۲۶۴.
- قائدی، علی؛ غفوری، فرزاد؛ کارگر، غلامعلی (۱۳۹۲). «بررسی و مقایسه نگرش متخصصان و مدیران ورزش در زمینه‌ی نقش ورزش همگانی و قهرمانی بر شاخص‌های توسعه اجتماعی»، رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی، شماره ۱ (۳): ۵۳-۶۴.
- قدرت‌نما، اکبر و حیدری‌نژاد، صدیقه (۱۳۹۰). «بررسی وضعیت امکانات و تجهیزات فضاهای تفریحی و ورزشی شهر شیراز»، اولین همایش ملی دستاوردهای جدید علمی در توسعه ورزش و تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان، ۲۸۵-۲۹۱.
- غفوری، فرزاد (۱۳۸۶). «مطالعه انواع ورزش‌های همگانی و تفریحی مطلوب جامعه و ارائه مدل برای برنامه‌ریزی‌های آینده»، طرح پژوهشی وزارت ورزش و جوانان، تهران، ایران.
- غفوری، فرزاد؛ معمارزاده، محمد سعید؛ علوی، سلمان (۱۳۹۸). «تبیین سهم و نقش دستگاه‌های اجرایی در توسعه ورزش همگانی»، پژوهش‌های کاربردی در علوم ورزشی، شماره ۸ (۲۹): ۱۱-۳۲.
- مظفری، سیدامیراحمد؛ الهی، علیرضا؛ عباسی، شهابت؛ احدپور، هنگامه؛ رضایی، زین‌العابدین (۱۳۹۱). «راهبردهای توسعه نظام ورزش قهرمانی ایران»، مطالعات مدیریت ورزشی، شماره ۴ (۱۳): ۳۳-۴۸.
- مظفری، عمار (۱۳۹۲). بررسی ارتباط میان سرمایه اجتماعی، تعهد سازمانی با مشارکت ورزشی دبیران مرد مقطع متوسط شهر اصفهان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد آمل.

- نصرزاده، عبدالمهدی؛ گودرزی، محمود؛ فراهانی، ابوالفضل؛ گودرزی، مهدی (۱۳۹۰). «طراحی و تدوین استراتژی توسعه ورزش همگانی استان کرمان»، مدیریت ورزشی، شماره ۱ (۱): ۷۷-۱۰۶.
- Agyar, E (2013). "Life satisfaction, perceived freedom in leisure and self-esteem: The case of physical education and sport students", *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 2186-2193, Available online at www.sciencedirect.com.
- Aldousari, Badi M. A (2004). "Sport development in Kuwait". Unpublished doctoral dissertation Ohio state university. 86-88.
- Berg, B. K., Warner, S., & Das, B. M (2015). "What about sport? A public health perspective on leisure-time physical activity". *Sport Management Review*, 18: 20- 31.
- Berg, B., Fuller, R. D., & Hutchinson, M (2018). "But a champion comes out much, much later": A sport development case study of the 1968 U.S. Olympic team". *Sport Management Review*, 21 (4): 430-442.
- Bhan, N., Bhadra, K., Rao, N., Yore, J., & Raj, A (2020). "Sport as a vehicle of change for livelihoods, social participation and marital health for the youth: Findings from a prospective cohort in Bihar", *India. EClinical Medicine*, Available online 4 March 2020, 100302.
- Cuellar, C., R (2003). Significance and delivery of sport in Belize: Perceptions of selected experts. Unpublished doctoral dissertation. Ohio State University.
- Dobbels, L., Voets, J., Marlier, M., De Waegeneer, E., & Willem, A. (2018). "Why network structure and coordination matter: A social network analysis of sport for disadvantaged people". *International Review for the Sociology of Sport*, 53 (3): 572-593.
- Edwards, M, B., & Rowe, K (2019). "Managing sport for health: An introduction to the special issue". *Sport Management Review*, 22 (1): 1-4.
- Eime, R. M., Sawyer, N., Harvey, J. T., Casey, M. M., Westerbeek, H., & Payne, W. R (2015). "Integrating public health and sport management: Sport participation trends 2001-2010". *Sport Management Review*, 18: 207-217.
- Ha, J., Lee, K. & Ok, G (2015). "From Development of Sport to Development through Sport: A Paradigm Shift for Sport Development in South Korea". *the International Journal of the History of Sport*, 32(10): 1262-1278.
- Hoekmana, M, J., Schulenkorf, N., & Peachey, J, W (2018). "Re-engaging local youth for sustainable sport-for-development". *Sport Management Review*, 22 (5): 613-625.
- Hoekstra, F., Roberts, L., van Lindert, C., Martin Ginis, K. A., van der Woude, L. H., & McColl, M. A (2018). "National approaches to promote sports and physical activity in adults with disabilities: Examples from the Netherlands and Canada". *Disability and Rehabilitation*, 41 (10): 1217-1226.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

جعفری‌نسب، محمد؛ معین‌فرد، محمدرضا؛ شوشی‌نسب، پروین؛ فسنتوری، جواد (۱۴۰۰). «بررسی دیدگاه متخصصین و مدیران ورزش از کارکردها، جایگاه و اهمیت ورزش با رویکرد توسعه ورزش»، پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، ۱۱ (۲۲): ۱۱-۲۱.